

SVERIGE, NORGE, DANMARK KR. 59,- * ISLAND KR.460 * ESTLAND 105 KROONA * FINLAND 7,06 EUR

MORE THAN A MAGAZINE

SCANDINAVIAN CUSTOM & BIKER MAGAZINE

LIGEPÅ & HÅRDT

MED BIKER JENS

FREE
POSTER
INSIDE

BIKER PAINTINGS
PÅ GALLERI SOPPEN

BIKES
POLICE-HARLEY
KJELLES TIGER
IL-PADRINO

FAKER SEE 2003
EUROPEAN BIKE WEEK

RHODES KING
H-D RENT PÅ RHODOS

KUSTOM KULTURE
MADE IN FINLAND

MEDARBEIDER PRESANTASJON

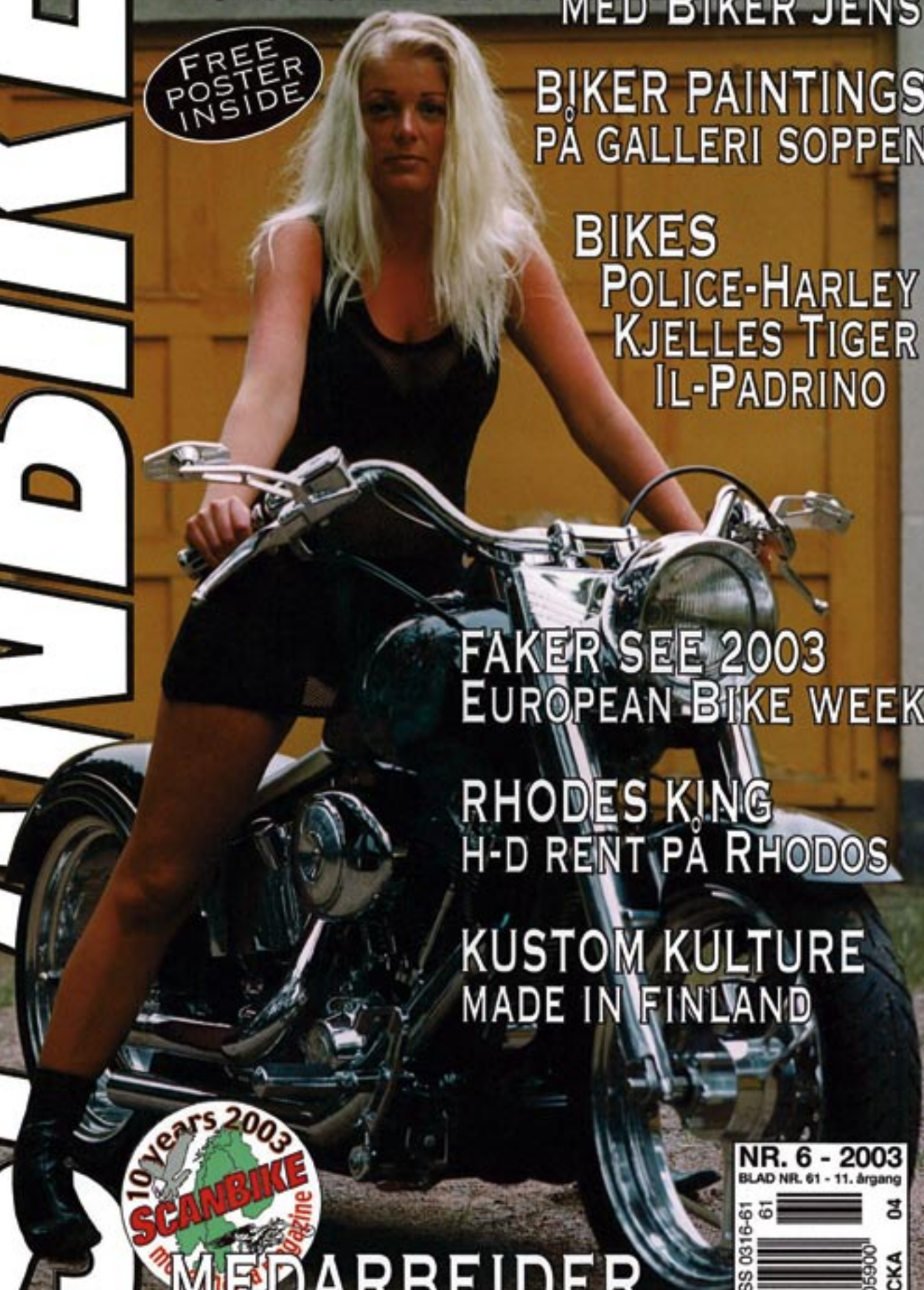
NR. 6 - 2003
BLAD NR. 61 - 11. årgang

INTERPRESS 0316-61 61

7 1388031 605900

RETURVECKA 04

SCANBIKE

Kjelles

Tiger

Text: Christian Andersson. Foto: Bo Ericsson.

Att ha en livsfilosofi är något som många pratar om, ännu fler som önskar att dom hade, men det är bara ett fåtal som gör slag i saken och följer sin egen väg i livet. Till fåtalet hör Kjell Karlsson från Tranås. Eller Kjelle Bowling som han är mera känd som. Varje år äntrar han hojen för en femveckors solotripp runt om i antingen Sverige eller Europa, eller i bästa fall lite av bägge. I år blev det ingen "Europatour" som han kallar det, men en rejäl runda i det blågula hanns med i alla fall. "Jag åker dit näsan pekar", säger han. Ibland är det baksidan på Aftonbladet som får styra. Där det verkar bli sol – dit åker Kjelle Bowling!

Om ni undrar (och det gör ni) så har han familj. En mycket förstående fru och barn är ovärderligt och det är också något han lärt sig uppskatta. I synnerhet när han efter att ha jobbat sexton timmar varje dag i åtskilliga månader gjorde vad snart var och varannan stackare i arbetslivet gör – kollapsade. Som om inte jobbet var det enda som blev åsidosatt såg Kjelles stora dröm, den att äntligen få snickra till en hoj efter egna ritningar, ut att gå i kras. Fruen kom som sagt till undsättning när det gällde bowlinghallen, livsverket, som han byggt upp under tjugo år, men hojen räddade hon inte på. Där fick istället Calles Chopperdelar vara Kjelles verktyg och enligt önskemål sattes Tigerharleyn på bilderna ihop av det som en gång varit en Heritage -02. Men mer om den senare.

Det här med att dra iväg helt allena på sommaren med tältet och sovsäcken på hojen är egentligen inte bara en renodlad nöjestrapp för

Kjelle. Här handlar det om att lära av misstagen och verkligen utnyttja den lediga tiden från jobbet till max. Alla som någon gång råkat ut för fenomenet utbrändhet har säkerligen fått rådet att dra sig tillbaka för att läka ut och så att säga ladda batterierna inför kommande ansträngningar. En del gör det på spa i Värmland, på Cypern, Maldiverna eller i hemmet med levande ljus i badrummet och en CD med inspelade delfinlåten. Kjelle talar. Själv och utan liggunderlag. "Jag tror jag är en indian", säger han och skrattar. "Jag har alltid älskat indianer och jag är övertygad om att jag varit en indian tidigare." Frånvaron av liggunderlag förklarar han med att han sover bäst så och att man återhämtar sig bäst när man ligger direkt på jorden. "Sol och jord, det laddar jag på."

Nu är ju uttrycket många jämn i elden så otroligt missbrukat och utslitet att jag helst inte

använder det, men i brist på annat så måste jag. Något annat sätt att illustrera hur man kan vara aktiv i tre, fyra hojklubbar samtidigt, lyckas pricka in de flesta träffar värda namnet på sommaren och dessutom hinna med och arrangera några egna, det kan jag inte komma på. BOMB MC, alltså BOWlare Med Båge är en exklusiv sammanslutning hojåkare med egna bowlinghallar. Snacka om nischklubb! Sedan är det Genuine BluesBikers, som åker runt och besöker bluesfestivaler. Södra Vätterns HOG-chapter blev han med i samband med köpet av första Harley. Till det kommer Turnpike MC i Tranås och sist men inte minst en helt nystartad klubb – ännu så länge utan namn – som Kjelle tillsammans med fyra polare i hemstaden håller på att dra igång. Det blir en ryggmärkesklubb enligt Sverigemodellen och namn och adress kommer alltså sannolikt att dyka upp i ScanBike vad det lider. Träffgeneralen Kjelle Bowling hittar man årligen (femårsjubileum nästa år) på MC-träffen i Tranås. Ett synnerligen välorganiserat happening där man som biker får byta ut tältet mot en skön hotelsäng, karrékotletten från grillen mot en hotellmiddag och dom vanliga, förödmjukande lekarna mot arrangemang från tidig morgon till sen kväll i unikt urval av Kjelle själv. Inte gratis förstås, men för i sammanhanget en rimlig summa. Kjelle berättar att drömgränsen för antalet besökande hojar på träffen tidigare varit 200 stycken, men varefter ryktet om träffen sprider sig så ser den gränsen ut att kunna flyttas fram betydligt.

Tigern då? Jo ungefär så här började det. Kjelle hade åkt hoj sedan han var sexton bast mestadels på diverse onöjbara dussinmoppar ända fram till då han köpte sig en buss – förlåt, en Guldvinge ska det vara. Den hamnade hos Kjelle som en sista fruktlös ansträngning att få fru'n att tycka att det var roligt med hojåkandet hon också. Guldvingen körde han på en hel säsong, men fru'n var inte särskilt imponerad (fullt förståeligt). Bussen byttes in mot en Fat Boy och äntligen var han på rätt spår. Den skakade dock lite för mycket för äkta hälften så det fick bli en sprillans Ultra Classic istället. Nu då? "Då blev hon på smällen, så då fick hon inte plats", säger Kjelle och garvar. Istället för att deppa, eller kanske för att fira, bestämde sig Kjelle för att förverkliga sin länge närda dröm, bygga eget. En Heritage inhandlades ny i kartong och istället för att montera ihop den, rev Kjelle isär. Tog bort allt som inte var snyggt och det blev som synes en hel del. Huruvida det ska ses som en pik till designavdelningen i Milwaukee eller inte låter jag vara osagt. Motorn, ramen och tanken blev kvar och det kom att bli utgångsläget. Skärmarna byttes och tillsammans med några smärre förändringar fick cykeln rulla en säsong. Inför nästa säsong drogs vilda planer upp. Då, den 3 december 2002, kollapsade han. Allt såg nattsvart ut och såväl jobb som hojbygge var i fara.

Misströstande ligger inte för Kjell Karlsson så istället kontaktades Calles för slutförandet av hojen. Calle antog förslaget och under Kjelles övervakande öga påbörjades jobbet. Ramen sänktes genom radikal avsakning cirka femton (!) centimeter. Svingen byttes ut mot en som accepterade 250 bakhjul och nya fälgar införskaffades genom Calles. Lacken, tigern,

som sträcker sig från framskärmen, över tanken och ner över bakskärmen lades efter Kjelles önskemål. Det enda som egentligen saknas är tigerskinn som skulle pryda sadeln. På det hela taget är hela cykeln ganska sparsamt ombyggd. Mera diskret modifierad och det viktiga var helhetsintrycket. Kjelle blev nöjd och tydligen en hel hög andra uppskattande själar också för dom två utställningar han deltagit i, Elmia i Jönköping och Västervik, resulterade i ett tredje respektive andrapris. Andra plats i Peoples Choice (Västervik) får väl anses vara ett bra betyg på en hoj som ändå har så mycket kvar av originallinjerna. Som de flesta andra har Kjelle fått blodad tand och funderingar på en ny hoj har börjat ta form.

Dom nya hojbyggeplanerna handlar om en aggressivare framtoning utan att för den skull bli alltför aggressiv. Hur det ska gå till vet nog bara Kjelle Bowling, men å andra sidan tvivlar jag inte en sekund på att den blir byggd. Av honom själv den här gången, försäkras han. Ni som känner Kjelle vet när det är dags. Undrar vad som rullas ut ur Tranåsgaraget nästa gång? Giraff? Tja, det skulle kunna funka om det blir en långgaffel. Noshörning eller Piggsvin? Nja, en "vass", fet bobber då kanske. Med andra ord behöver du inte undra om du ser Kjelle bland kamelerna på Kolmården. Inspiration kommer från dom mest oväntade ställen...

Kjelles Tiger

